

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE HUT VAN BEEBEE

Een toneelspel in twee bedrijven voor kinderen

door

1880

Elly Coeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3280

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE HUT VAN BEEBEE* op te voeren moet de naam van auteur *ELLY COECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/028
ISBN- 978- 90-385-13546

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Elly Coeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 3 heren)

BOYKE : Molukse kwajongen

MAMA MOKKA : Molukse vrouw - gezellig, zorgend, beetje naïef

SAM SIMPEL : strenge archeoloog

LADIE AA : lid van bende overvallers, leiderstype

LADIE BEE : stoere kompaan

KILLER : bange boef

JOURNALISTE : nieuwsgierig, ondernemend

MADAME SAUCISSON DE CERVELAS : chique hooghartige dame

LAURA : haar bezorgde gezelschapsdame

SABINO : piloot (vrouwelijk), eenzelvig, koelbloedig

DECOR

Het Molukse eiland Saparua - vlakbij het strand – De hut van Beebee, archeologenkamp met campingtafeltje, vouwstoeltjes, boomstronk enz...

KORTE INHOUD

Een vliegtuigje crasht op een eiland van de Molukken. De passagiers worden opgevangen in een kamp van archeologen, die een schat opgraven in de hut van een vroegere tovenaars-medicijnman. Onder hen zijn twee boeven, die de schat willen bemachtigen. Dit leidt tot spannende momenten voor passagiers en kampbewoners.

EERSTE BEDRIJF

1e tafereel

Boyke – Mama mokka – Sam

(Boyke sluipt geheimzinnig door zaal, kijkt naar niemand, verdwijnt in hut.)

MAMA MOKKA : Boyke!... Boyke!... Waar zit je?... Waar is die kapoen nu weer naartoe?... *(ziet kinderpúbliék)* Hé, dag jongens en meisjes! Leuk dat jullie er zijn. Hebben jullie een jonge deugniet gezien?... Ja!? En weten jullie waar hij naartoe is?... Wat!?!... Daar?!... Boyke!...

BOYKE : Hier, mama mokka!... Hier!... Boyke heb eventjes...

MAMA MOKKA : Boyke!... Jij schavuit!... Ben jij in de hut geweest van Boela Boela? Je weet dat dat niet mag. Zelfs toeristen mogen daar niet in. De archeologen willen dat niet. Als Sam het merkt, zal hij ...

BOYKE : Spelen op zijn poot. Jaja, dat liedje Boyke kent. Maar... mama mokka... Sam niet is hier. Dus Sam niets heeft gezien. *(super lief)* En mama mokka gaat niet verraden. Nietwaar, lief mokkaatje! Mondje toe!?!...

MAMA MOKKA : Allez vooruit! 't Is goed voor één keer, flemer! Maar zoek vlug wat kruiden in de buurt. Dan kan ik thee zetten, als Sam met zijn ploeg langskomt.

BOYKE : Okidoki!... Boyke vertrekt snel met voetenbrommer, mokka maatje!... Brrroemmm... broemmm... broemmm...

MAMA MOKKA : Wacht!... Neem een kommetje mee! Hier!... *(steekt het uit.)*

(Boyke spurt terug, grijpt het, brommend af)

(kijkt hem hoofdschuddend na) Mokka maatje!... Voetenbrommer!... Waar haalt hij het allemaal?... Gekke jongen!... Zeg, kinderen! Aan niemand vertellen dat hij daar binnen is geweest hè?... Beloven jullie dat?...

(reacties uit zaal)

Anders zwaait er wat voor die schavuit. Sam en zijn archeologen doen daar opgravingen. Ze zijn op zoek naar een schat. De schittersteen van de vroegere medicijnman Boela Boela. Als Sam te weten komt dat...

SAM : *(plots uit zaal op met rugzak)* Als Sam wat te weten komt, mama mokka?... Je maakt me nieuwsgierig.

MAMA MOKKA : Oei!... meneer Sam! Je bent er al. Ik had je niet gehoord. En... zo alleen?

SAM : Ja, helemaal alleen. Mijn ploeg heeft enkele dagen vrijaf. *(haalt speelgoedemertje en schopje uit zak)* Maar mijn handen jeuken. Ik kan niet wachten om voort te werken. Wel, vertel op!... Wat moet ik te weten komen?

MAMA MOKKA : Euh.. niks, ikke... ik weet niks.

SAM : Nee!?... Dat zegt Boyke ook altijd. 'k Geloof er niks van. *(dreigt plagend met schopje)* Verbergt mama mokka een geheim voor mij?

(Mama mokka schudt nee) Kinderen, weten jullie iets meer?... Is er iets dat ik moet weten?

(Mama mokka schudt achter zijn rug naar kinderen nee)

Neen!... Echt niet?... Hmmm!... 'k Denk dat ik jullie ook niet geloof. Mokkaatje lief, kom eens hier!... Je weet : Sam Simpel achterhaalt elk geheim. Ik heb de beste speurneus van het eiland. Elke geheime schat weet ik te vinden en graaf ik op.

MAMA MOKKA : *(haastig)* Hewel, daar hadden wij het nu over sie. Ik vertelde de kinderen over de schittersteen van Boela Boela. En ik zei: als Sam te weten komt waar de schat precies ligt, dan... dan euh...

SAM : Dan haal ik hem tevoorschijn. Daar mag je zeker van zijn. En dan vieren we feest met heel het dorp.

MAMA MOKKA : *(bezorgd)* Met heel de dessa? Ik weet niet hoor. Zou je dat wel doen?

SAM : Ooh?! Waarom niet?

MAMA MOKKA : De oudste dorpelingen zijn heel ongerust.

SAM : Zo?... Leg uit...

MAMA MOKKA : Boela Boela was een tovenaardie...

SAM : Medicijnman, vrouwtje! Geen tovenaardie.

MAMA MOKKA : Toch toch!... De dorpschouwen zeggen dat zijn geest hier nog rondwaart. Misschien zal hij boos worden en wraak nemen, als jullie zijn toversteen stelen. Daarom zijn onze mensen bang.

SAM : Maak je geen zorgen, mama Mokka! Ik kan die tovenaardie van jou wel aan. Tover jij alsjeblief een lekkere kruidenthee voor mij om de dag goed te beginnen. Niemand zet zulke heerlijke thee als mama mokka. Dat meen ik.

MAMA MOKKA : Thee!... Tja, ik wacht op kruiden. Boyke is nog niet terug met...

BOYKE : (*brommend op met verse kruiden*) Vroem vroem vroem... Mama mokka, hier is voetenbrommer met spoedbestelling ... (*schrikt*) Ha baas!... Baas Sam, jij ben al hier?...

SAM : Baas, baas!... Ik ben je baas niet. En mama mokka en ik wachten op onze ochtendthee.

BOYKE : Hier lekkere verse theeblaadjes!... Boyke heb snel gevliegen.

(*Mama mokka neemt blaadjes af, gooit ze in pot, zet thee, vult bekers...*)

SAM : Gevlogen! Als een vliegend nijlpaard zeker? Jij bent een luiwammes. Weet je dat?

BOYKE : Boyke kent niet lui wannes, baas?!

SAM : Stop toch met dat gebaas! Voor de archeologen ben ik de baas. Voor jou ben ik meneer Simpel.

BOYKE : Niet kwaad zijn, simpele baas! Dat is heel slecht voor hart. Hart zal heel erg doen boem boem boem... Dan moet medicijnman komen.

SAM : Een medicijnman?... Voor mij?... Ben je gek? Als ik ziek word, dan moet een dokter komen. Basta!

BOYKE : Basta!... Is Basta naam van medicijndokter?...

MAMA MOKKA : (*geeft beker aan Sam*) Basta betekent gedaan... uit... weg!

BOYKE : Weg!?... Foetsie?!...

SAM : (*beetje ongeduldig*) Ja, weg zoals in: Maak dat je wegkomt, vlegel!...

BOYKE : Wutte is vlegel?... (*tot publiek*) Kinderen, jullie weten wutte is vlegel?...

(reacties)

... Kinderen weten ook niet, baas.

MAMA MOKKA : Genoeg, Boyke!... Laat die kinderen met rust! Ze zijn hier niet op school. En laat meneer Simpel rustig zijn thee opdrinken.

BOYKE : Okidoki!... Boyke heeft gesnapperd. Ikke vlieg alweer!.. Broem broem broem... vroem vroem vroem... *(brommend door zaal af)*

SAM : *(mompelt voor zichzelf)* Die vervelende kwajongen...!

MAMA MOKKA : Ach, Boyke is de kwaadste nog niet. Hij plaagt je maar wat. Een kleine deugniet, maar met een hart van goud. Een schat!

SAM : *(droomt)* Een schat... Ik hoop hem vandaag nog te vinden.

MAMA MOKKA : *(verbaasd)* Wie?... Boyke?!... Hij is net ... *(wijst)*

SAM : We zijn er zo dicht bij. Ik voel het aan mijn eksterogen.

MAMA MOKKA : Ha, die schat!...

SAM : Misschien nog vijf emmertjes ... of tien?

MAMA MOKKA : Water halen?

SAM : Hè!?... Nee, zand wegdragen. Dan moeten we op de schittersteen stoten. Alles klopt tot nu toe met het plan. Er is maar één ding dat mij verontrust. De grond die we gisteren hebben weg geschept, was helemaal niet hard. Alsof hij onlangs nog werd omgewoeld.

MAMA MOKKA : Door een dier misschien?

SAM : Of een mens?!... Nee, je zal wel gelijk hebben. Waarschijnlijk een nieuwsgierig stokstaartje.

MAMA MOKKA : Dan kunnen jullie de schat vandaag of morgen bovenhalen?

BOYKE : *(door zaal, rond kinderpúbliék en weer weg door zaal)* Vroem vroem vroem... broem broem broem...

MAMA MOKKA : Ik ben blij voor jou. Dan ben je morgen rijk en machtig.

SAM : Ik rijk? Nee hoor! Die schittersteen komt in een museum, waar iedereen hem kan bewonderen.

MAMA MOKKA : En jij dan?... Krijg jij niks?

SAM : Mijn loon, zoals de anderen. En ik vlieg heel tevreden terug naar Europa om van een verdiende rust te genieten.

MAMA MOKKA : Rust?... Bedoel je altijd niks doen? In een zetel liggen onder een

ketapang?!

SAM : (*glimlacht*) Er is geen ketapang in mijn land, mama Mokka. En ook geen palmboom.

MAMA MOKKA : Bij alle tovenaars! Geen bomen?!...

SAM : Wel bomen, andere dan hier, niet zo mooi als de ketapang. (*mijmert even*) Maar ik heb geen bomen nodig. Overdag schrijf ik een boek: de magische schat van Boela Boela. En 's avonds wil ik een zachte zetel en een echt bed in een echt huis. (*nuchter nu*) Geen veldbed meer in een primitieve tent. Mijn rug is geradbraakt van het graven en scheppen. En mijn voeten doen pijn. Kijk nu toch! Het zijn precies olifantenpoten.

MAMA MOKKA : Ja, jouw voeten hebben ook ratten gebraakt. Zal ik een heerlijk voetbadje maken met slangenkruid?

SAM : (*plagend*) Zo!?... Gebruiken de slangen dat ook voor hun zere voeten?

MAMA MOKKA : Lach me niet uit, Sam Simpel! Je zal weer lopen als een... (*denkt na*) ... als een jonge aap.

SAM : (*gespeeld boos*) Wat!... Ben ik een jonge aap?!

MAMA MOKKA : Nee nee...! Ik bedoel: Als je een voetbadje neemt van mama mokka, zal je weer kunnen lopen als een jonge aap.

SAM : Dat klinkt heel verleidelijk, mama Mokka. Maar ik heb er geen tijd voor. Graven moet ik.

MAMA MOKKA : Nee nee, je hebt rust nodig. Je zegt het zelf. Neem toch eerst dat voetbadje met...

SAM : Met jouw slangenkruid? Geen tijd, vrouw! Kruip er zelf maar in! Sam Simpel, oude militair, voorwaarts mars!

MAMA MOKKA : Straks dan... Als je klaar bent. Ik zorg ook voor bananensap in kokosnoot. Goed?...

SAM : Al was het krokodillensap in een hoge hoed. Het zal zeker lekker zijn, als jij het maakt. (*met stramme pas af in hut*)

MAMA MOKKA : Wel, hij moet het zelf maar weten. Ik heb geen voetbadje nodig. En hij zal wel een paar uur wegblijven. Dus het bananensap kan wachten.

BOYKE : (*door zaal, op podium*) Vroem vroem vroem... broem broem broem... Mama mokka, baas brompot is eindelijk weg? Hij doet altijd klagen en zagen. En is boos op Boyke.

MAMA MOKKA : Maar nee, Sam is niet boos op jou. Hij werkt veel te hard. En dan is hij een beetje prikkelbaar. Vooral als jij hem voortdurend plaagt met je ondeugende fratsen. Hij knort maar kwaad is hij niet. Vooruit met je voetenbrommer. Maak dat je wekomt!

BOYKE : Mama mokka heb veel werk?

MAMA MOKKA : Nee hoor! Tijd voor een lekker dutje in de zon. Daar aan het strand waait een lekker briesje. Allez , hop hop! Uit mijn ogen!...

BOYKE : Okidoki!... Vroem vroem vroem... broem broem broem... *(rond kinderpúblik en weer weg door zaal)*

MAMA MOKKA : Zeg, kinderen, als Sam voor mij terug is, roepen jullie dan mama mokka?

(reacties)

Ja?... Bedankt hoor!...Dan maak ik een lekker sapje. Doei!... *(af naar strand)*

(black out)

2^e tafereel

Mama mokka – Sam – Boyke – piloot – killer – ladies – madame Saucisson – Laura – journaliste

(Geluid van vliegtuig met sputterende motor, zwelt aan, gekraak, luide crash... Dan stilte.)

MAMA MOKKA : *(verschrikt op van cour achter)* Dertien duivels in de hut!... Wat was dat? Kinderen, hebben jullie ook heel veel lawaai gehoord? Ja!?... Dus heb ik niet gedroomd. Weten jullie wat het was?...

(speelt in op reacties)

... Een vliegtuig?!... Denk je?...

SAM : *(haastig op)* Wat was dat?... Wat is er gebeurd?... Het leek wel een vliegtuig in

moeilijkheden dat een noodlanding maakte.

MAMA MOKKA : O nee!... Misschien zaten er mensen in.

BOYKE : (*verschrikt op uit zaal*) Mama mokka, mama mokka! Ik heb gehoren zoem zoem... zo boven mijn kop. Dan krak boem! ... En iets is gevallen in bos! Boem patat!

SAM : Rustig, Boyke, rustig!

MAMA MOKKA : Wat is er gevallen?

BOYKE : Grote zilveren vogel. En mensen zijn er uit gevallen. Allemaal!

SAM : Dood?

BOYKE : Nee nee! Leven nog allemaal. Allemaal heel wit.

MAMA MOKKA : Van het schrikken?

BOYKE : Nee nee, zij zijn altijd wit... (*wijst*) Zo... als baas Simpel.

SAM : Blanken, natuurlijk! ... We moeten dadelijk hulp bieden. Mama mokka en Boyke, helpen jullie mee?

BOYKE : Ik zal beter wijzen weg naar hier aan blanke mensen?

MAMA MOKKA : Goed gezien, Boyke! Ga ze vlug halen!

BOYKE : Okidoki! Ik vlieg al. Oh nee, vliegen gevaarlijk.

SAM : Boyke, schiet op!

BOYKE : Ik neem weer voetenbrommer. Broem broem broem...! Vroem vroem vroem... (*door zaal af*)

MAMA MOKKA : Een vliegtuigcrash op de Molukken. Dat heb ik nog nooit meegemaakt.

SAM : Ik gelukkig ook niet. Dat dit nu juist moet gebeuren, net nu ik de schat bijna te pakken heb. Maar mensen helpen gaat boven alles. De schat moet wachten. Vooruit, mama mokka, handen uit de mouwen! Vlug!...

MAMA MOKKA : (*verschrikt, kijkt niet begrijpend naar haar armen*) Oeioei, meneer Simpel! Ik heb geen mouwen. Zie!... (*toont blote armen*)

SAM : Ik bedoel: doe iets. Blijf daar niet staan!

MAMA MOKKA : Aaah!... Ik euh... ik zet voor iedereen verse kruidenthee. Dat zal de slachtoffers deugd doen. (*af, haalt snel emmertje water aan bron bij strand*)

SAM : Eens zien! ... zitjes... bekers of wat er voor kan doorgaan... (*kijkt rond, zoekt bekers, halve kokosnoten... zitjes*) Ik hoop maar dat er geen zwaargewonden zijn. Gelukkig heb ik EHBO geleerd.

MAMA MOKKA : *(net terug, vult keteltje, zet het op vuurtje)* Wat is Ee aa bee oo?

SAM : Eerste hulp bij ongevallen. Maar ik heb hier geen materiaal.

(Sam ziet piloot die intussen als eerste met verbandkistje door zaal komt)

Mevrouw, u komt als geroepen.

PILOOT : Ik heb de verbandkist uit het vliegtuig kunnen meebrengen. *(geeft ze aan Sam die onmiddellijk inspecteert)*

MAMA MOKKA : Bent u in orde?

PILOOT : Ik mankeer gelukkig niks. *(geeft mama mokka hand)* Ik ben Sabino, de piloot. *(roept naar anderen)* Kom maar! Hier zijn jullie veilig!...

BOYKE : Komen mee, witte mensen, hier! ... Kom! ... Hier alles is in potten en pannen.

(Passagiers volgen Boyke door zaal, kreunend, jammeren, hinkend... met enkele geredde spulletjes: journaliste met laptop, madame Saucisson met opzichtige handtas, haar gezelschapsdame Laura met koffertje, drie boeven voorop met lege handen)

KILLER : *(op podium, kreunend, hoofd betastend)* Oeioeioei!... Mijn hoofd! ...

(twee ladies volgen zuchtend)

MAMA MOKKA : Kom maar hier, arme man!

(Madame Saucisson op hinkend, ondersteund door gezelschapsdame Laura. Piloot helpt haar trapje op)

MADAME SAUCISSON : Mon dieu, mon dieu! Wat is er toch gebeurd?

BOYKE : Grote zilveren vogel, madame, deed boem patat en is gescheurd.

LAURA : Is er een stoel voor madame?

SAM : Stoelen hebben we hier niet, mevrouw. Maar u mag mijn zeteltje hebben.

MADAME SAUCISSON : *(misprijzend)* Zeteltje?!... Laura, stof het af, wil je!

LAURA : Jawel, madame!... *(stoft af met zakdoek)*

(Boyke wil als laatste journaliste helpen)

JOURNALISTE : Ik red me wel hoor. Dank u! *(zit op stronk met laptop op schoot)*

(Sam en piloot controleren iedereen op verwondingen, brengen verbanden aan, pleisters... Mama mokka schenkt thee in bekers. Boyke draait gekke windel rond hoofd van Killer.)

SAM : Dames en heren, hier zijn jullie veilig. Het gevaar is voorbij. Ik ben Sam Sempel. Ik zal jullie verzorgen als het nodig is. En mama mokka zorgt voor een warm drankje. Boyke, help even mee!

MADAME SAUCISSON : Wat is dat hier voor een boel? Geen huis, geen bad, zelfs geen simpele stoel.

BOYKE : Haha, die madame kan rijmen en dichten zonder haar...

MAMA MOKKA : *(geeft hem beker aan)* Boyke!

SAM : Madame, bij ons is alles primitief. Gezonde lucht, geen oliestank en fris zeewater om te baden.

MADAME SAUCISSON : *(schrikt zich een hoedje)* Zeewater!?!...

MAMA MOKKA : *(geeft beker aan ladies, dan aan journaliste)* Hier een lekker kopje kruidenthee!

JOURNALISTE : Dank u!... Het ruikt lekker!

KILLER : *(neemt beker aan van Boyke, proeft)* Het smaakt ook lekker.

LADIE AA : Ja, dat doet deugd.

LADIE BEE : Heel verkwikkend!

MADAME SAUCISSON : *(neemt beker aan van Boyke, neus ophalend)* Heeft u geen ondertasje?!

BOYKE : *(niet-begrijpend, kijkt onder haar beker)* Onder tasje?!...

LAURA : Een schoteltje bedoelt madame. *(tot Sam)* Neemt u ons niet kwalijk, meneer. Madame Saucisson de Cervelas is heel rijk. Ik ben haar gezelschapsdame Laura. Wij zijn een heel sjeke huishouding gewoon en luxe hotels.

SAM : Wel beste Laura en Madame Saucisse, porseleinen kopjes en schoteltjes kunnen wij u niet bieden. Wij drinken uit bekers.

MAMA MOKKA : Ja, schoon gewassen en gespoeld in zee.

MADAME SAUCISSON : (*gilt*) In zee!?!... (*waaiert heel hard met haar opzichtige waaier*) Laura, vlugzout, vlug!...

(*Laura haalt flesje uit haar tas, steekt het onder neus van madame*)

PILOOT : Meneer euh...

SAM : Sam... Sam Simpel.

PILOOT : Meneer Simpel, kunt u ons een beetje uitleggen waar we gecrasht zijn? Dit moet een eiland van de Molukken zijn?

SAM : Klopt, meneer Sabena. Dit is...

PILOOT : Sabino, Sabino is de naam.

SAM : Dit is het eiland Saparua.

LADIES : (*tegelijk*) Saparua?!?...

KILLER : Nooit van gehoord.

LAURA : Klinkt wel mooi.

JOURNALISTE : Hé, ik heb hier internet. (*leest op laptop*) Saparua... eiland in Indonesische eilandengroep de Molukken... in de Grote oceaan...

MADAME SAUCISSON : De grote oceaan!?!... Mon dieu!...

JOURNALISTE : (*leest rustig verder*) ... ligt in het oosten, 144 vierkante kilometer groot.

KILLER : (*twijfelend*) Of klein!...

MAMA MOKKA : (*fier, wijst achter in zaal*) En daar ligt onze dessa Itawaka.

LAURA : Klinkt al even mooi.

LADIE AA : (*luid fluisterend*) Itawaka op Saparua. Onthouden, Killer! Dat moeten we doorgeven aan de grote baas.

LADIE BEE : Sabino, is er nog radiocontact in het vliegtuig?

KILLER : In het wrak, wil je zeggen.

PILOOT : Ik probeer het zo vlug mogelijk te herstellen en om een reddingsactie te vragen. Boyke, wil jij me de weg wijzen?

BOYKE : (*heeft bij alle passagiers rondgesnuffeld, gekeken, geluisterd, houdt op, fier*) Okidoki! Boyke assistent piloot.

PILOOT : Kom, copiloot!...

(Boyke en piloot door zaal af)

LAURA : Ik hoop dat we snel opgehaald worden.

(reacties van andere passagiers)

SAM : Tot die tijd zullen we er hier samen het beste van maken, mensen. Ik zal de nodige regelingen treffen.

LADIE BEE : *(brutaal)* U!?!... En wat doen wij intussen? Met onze duimen draaien?

SAM : Uw duimen staan vanaf nu onder mijn bevel, jongedame.

LADIE AA : Hela, simpele meneer. Dat toontje van jou bevalt me niks. Niemand beveelt ons wat wij gaan doen. Wij Ladies willen zelf beslissen.

SAM : Zo!?!... En heeft u al wat beslist ... Ladie?

LADIE BEE : *(bindt in)* Sorry, meneer! Wij zijn een beetje ...

KILLER : Gestresst!

SAM : Beste mensen, de omstandigheden waarin wij u onverwacht moeten ontvangen, zijn misschien niet erg prettig. Maar al bij al heeft u de ramp overleefd. Dus laten we rustig overleggen hoe we deze onaangename situatie samen kunnen aanpakken.

JOURNALISTE : Wat stelt u voor, meneer Simpel?

SAM : Ik zal iedereen zijn taak aanduiden. U journaliste gaat water halen aan de bron. Laura en madame Cervelas zoeken sprokkelhout voor het vuur. U ladies... Mag ik eerst uw naam weten?

LADIE AA : Nee, dat mag u niet. Wij zijn hier... incognito.

LADIE BEE : Wij hebben een geheime missie.

SAM : Neemt u mij niet kwalijk. U, ladies dus, gaat vissen en u meneer... *(spottend)* meneer Gentleman zeker...?

KILLER : Killer... Mijn naam is Killer.

SAM : Wel, meneer Killer, dan gaat u jagen.

KILLER : *(verschrikt)* Ik jagen?! Be be... bedoelt u op wilde dieren?

SAM : Op al wat eetbaar is. Slangen...

MADAME SAUCISSON + KILLER : *(gillen allebei even bang)* Slangen?...

SAM : ... en katachtigen... Tijgers, leeuwen...

MAMA MOKKA : Of vleermuizen! Hier zijn heel veel vleermuizen. Lekker hapje!

MADAME SAUCISSON + KILLER : (*gillen weer verschrikt*) Vleermuizen!?!...

(Madame Saucisson wuift hard met haar waaier, zuchtend en blazend)

SAM : Zo zult u het nodige hebben om te overleven en daarbij nog genieten van een onverwachte vakantie.

LADIE BEE : (*spottend*) Ja, een werkvakantie!

LADIE AA : En u dan, 'meneer' Simpel? Wat doet u, intussen?

SAM : Ik?... Datgene waarvoor ik op het eiland ben.

JOURNALISTE : En waarom bent u hier, meneer Simpel?

SAM : Ik ben archeoloog en graaf een waardevol voorwerp op.

MAMA MOKKA : (*enthousiast wijzend*) Ja, daar in die hut. De schat van Boela Boela.

SAM : (*haastig*) Dat is nu niet belangrijk, mama mokka. We verliezen kostbare tijd. Iedereen aan het werk voor het donker wordt. (*af in hut*)

3^e tafereel

Allen

MAMA MOKKA : (*verzamelt afwas, tot journaliste*) Kom! Ik wijs u de bron.

(Mama mokka en journaliste af)

MADAME SAUCISSON : Ik blijf mooi hier!... Vissen!... Wat denkt die simpele wel?

(Madame Saucisson sluit ogen in zeteltje, wuift Laura weg. Zij volgt cour achter)

LADIE BEE : Wat doen wij?

KILLER : Oo mijn arme hoofd!... Ik kan nu niet jagen. Misschien heb ik wel een schedelbreuk.

LADIE BEE : (*lacht hem uit*) Een schedelbreuk!? Ocharme toch!...